

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เถลิงพระเกียรติ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้(สำหรับนักเรียน)

เพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่

๓

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

โครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

“การศึกษา คือ ความมั่นคงของประเทศ”

การศึกษาต้องสร้างให้คนไทย มีคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง
๓. มีอาชีพ มีงานทำ
๔. เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

พระบรมราโชบายด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่คณะองคมนตรี

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

คำชี้แจง

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ภาควิชาปีที่ ๑ ฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๓ ดำเนินการโดยมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยความร่วมมือจากคณะทำงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษาพิเศษ และครูผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

จุดประสงค์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนปลายทางได้ศึกษา/ทบทวนเอกสาร ใบความรู้ ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และใช้ในการฝึกทักษะ /ปฏิบัติงานจากใบงาน หรือแบบฝึกหัด ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและ สาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ทุกท้ายหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้เมื่อครูปลายทางได้ตรวจผลการทำใบงานในรายชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และประเมินผลการทำงานของตนเองของนักเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ แล้วจะได้นำผลไปส่งเสริมหรือจัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน	ก
สารบัญ	ข
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ชื่อหน่วย ร่วมด้วยช่วยกัน	๑
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครั้ว และส่วนรวม	๒
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครั้ว และส่วนรวม	๔
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน	๕
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน	๗
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน	๘
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน	๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า	๑๐
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า	๑๒
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน	๑๓
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน	๑๖
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน	๑๗
ใบงานที่ ๖ เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน	๑๙
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน	๒๐
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน	๒๒
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	๒๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วย เสื้อผ้าของหนู	๒๔
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับวัย	๒๕
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัย	๒๗
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส	๒๘
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส	๓๐
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ	๓๑
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ	๓๒
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	๓๓
แบบบันทึกการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	๓๔

สารบัญ

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ชื่อหน่วย อาหารและโภชนาการ	๓๕
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ความหมายและประโยชน์ของการประกอบอาหาร	๓๖
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การประกอบอาหาร (๑)	๓๗
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การประกอบอาหาร (๑)	๓๘
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การประกอบอาหาร (๒)	๓๙
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การประกอบอาหาร (๒)	๔๐
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร	๔๑
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเตรียมวัตถุดิบก่อนประกอบอาหาร	๔๓
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	๔๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน	๔๕
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เครื่องมือช่าง	๔๖
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เครื่องมือช่าง	๔๗
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง	๔๘
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง	๔๙
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ประโยชน์ของการทำงานช่าง	๕๐
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ประโยชน์ของการทำงานช่าง	๕๑
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมของเล่น (๑)	๕๒
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	๕๔
แบบบันทึกการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	๕๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑
ร่วมด้วยช่วยกันทำ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับ การดำเนินชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของผู้อื่น เช่น การจัดเก็บและบำรุงรักษาของเล่นของใช้ส่วนตัว การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน การทำความสะอาดรองเท้า

การทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับ การดูแลรักษาความสะอาดภายในบ้าน เครื่องใช้ในบ้านและบริเวณบ้านให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยด้วยการปัด กวาด เช็ด ถู รวมถึงการบริการสมาชิกในครอบครัว เช่น การกรอกน้ำใส่ขวด การบริการน้ำดื่ม การดูแลเด็กและผู้สูงอายุ การประกอบอาหาร การล้างจาน

การทำงานเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้และสาธารณะ ซึ่งทุกคนในสังคมใช้ร่วมกัน เช่น การทำความสะอาดห้องเรียน การเก็บขยะในบริเวณในโรงเรียน การเก็บขยะในสวนสาธารณะ

กระบวนการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม เป็นกิจกรรมที่ทำแล้วมีประโยชน์งานบางอย่างมีประโยชน์ต่อตนเอง บางอย่างมีประโยชน์ต่อครอบครัว และงานบางอย่างมีประโยชน์ต่อส่วนรวม การทำงานควรทำด้วยความเอาใจใส่ และทำอย่างถูกต้อง เพื่อให้ได้ผลงานที่ดี และมีคุณภาพ การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวมให้มีประสิทธิภาพ และได้ผลงานที่มีคุณภาพ ควรทำตามกระบวนการต่อไปนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๒. การทำงานตามแผน เป็นการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการ หรือขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน ด้วยความรอบคอบ เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ดูแลรักษาอุปกรณ์ในการทำงานอย่างถูกต้อง เพื่อยืดอายุการใช้งาน ให้ยาวนานและประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อใหม่

๓. การประเมินผลงานเป็นการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าผลงานหรือการทำงานสำเร็จตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เช่น ลดเวลาในการทำงาน เลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นเข้ามาพัฒนางานเพื่อให้ผลงานดีขึ้น

บัตรภาพ การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกชื่อภาพและโยงเส้นจับคู่การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและส่วนรวมให้ตรงกับภาพ

๑).....

● ช่วยเหลือตนเอง

๒).....

● ช่วยเหลือครอบครัว

๓).....

● ช่วยเหลือส่วนรวม

๔).....

● ช่วยเหลือตนเอง
และครอบครัว

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับ การดำเนินชีวิต
 ชีวิตประจำวันที่นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของผู้อื่น เช่น
 การจัดเก็บและบำรุงรักษาของเล่น ของใช้ส่วนตัว การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
 การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน การทำความสะอาดรองเท้า

การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนควรมีกระบวนการ ดังนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือ
 ขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๑.๑ กำหนดเป้าหมายในการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน

- เพื่อความเป็นระเบียบ
- เพื่อป้องกันการสูญหาย
- เพื่อหยิบใช้งานได้ง่ายและสะดวก

๑.๒ กำหนดวิธีการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน

- รวบรวมอุปกรณ์การเรียนที่กระจัดกระจายมาไว้ที่เดียวกัน
- แยกประเภทเครื่องเขียนและสมุด หนังสือ
- เก็บเครื่องเขียนไว้ในกล่องสมุด หนังสือเก็บไว้ในกระเป๋าโดยจัด

ตามตารางเรียนแต่ละวัน หรือเก็บไว้บนโต๊ะเขียนหนังสือ

๒. การงานทำงานตามแผน เป็นการงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการหรือ
 ขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงานด้วย
 ความรอบคอบ เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ดูแลรักษาอุปกรณ์ในการทำงานอย่าง
 ถูกวิธี เพื่อยืดอายุการใช้งาน ให้ยาวนานและประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อใหม่

- จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนตามแผนที่วางไว้

๓. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าผลงานหรือการทำงานสำเร็จตรง
 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

บัตรภาพ
การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน

สมุด

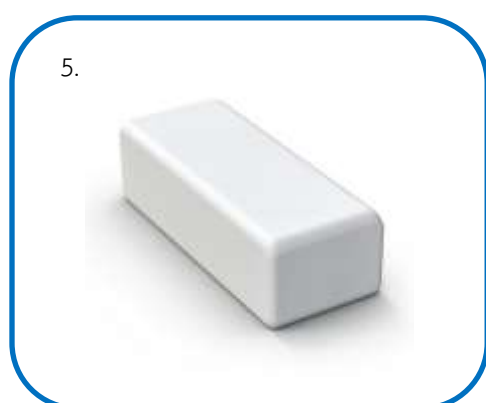
หนังสือ

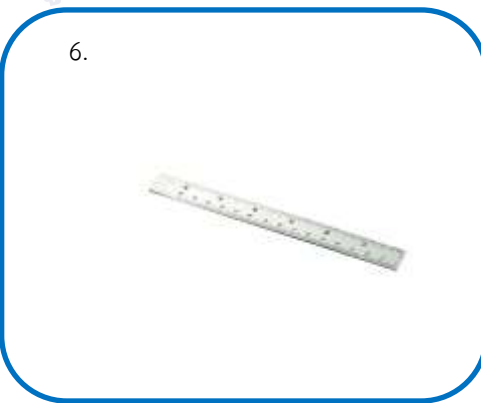
กระเป๋านักเรียน

ดินสอ

ยางลบ

ไม้บรรทัด

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนออกแบบผังความคิดขั้นตอนการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับ การดำเนินชีวิต
 ชีวิตประจำวันที่นักเรียนสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของผู้อื่น เช่น
 การจัดเก็บและบำรุงรักษาของเล่น ของใช้ส่วนตัว การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
 การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน การทำความสะอาดรองเท้า
การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน ควรมีกระบวนการ ดังนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือ
 ขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๑.๑ กำหนดเป้าหมายในการทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน

- เพื่อให้กระเป๋าสะอาด ดูใหม่อยู่เสมอ
- เพื่อให้กระเป๋าไม่ชำรุด

๑.๒ กำหนดวิธีการทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน

- เก็บสิ่งของทุกอย่างออกจากกระเป๋า
- คว่ำกระเป๋าและเคาะเอาฝุ่นออกเบา ๆ
- ใช้ผ้าขนหนูผืนเล็กชุบน้ำบิดหมาด ๆ เช็ดภายในและภายนอกกระเป๋า
- ใช้ผ้าขนหนูแห้งเช็ดกระเป๋าให้แห้งแล้วจึงนำกลับมาใช้ใหม่

๒. การทำงานตามแผน เป็นการงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการหรือ
 ขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงานด้วย
 ความรอบคอบ เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ดูแลรักษาอุปกรณ์ในการทำงานอย่าง
 ถูกวิธี เพื่อยืดอายุการใช้งาน ให้อยาวนานและประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อใหม่

- ทำความสะอาดกระเป๋านักเรียนตามแผนที่วางไว้

๓. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าผลงานหรือการทำงานสำเร็จตรงตาม
 เป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับและตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

.....เก็บสิ่งของทุกอย่างออกจากกระเป๋า

.....ใช้ผ้าขนหนูผืนเล็กชุบน้ำบิดหมาด ๆ เช็ดภายในและภายนอกกระเป๋า

.....คว่ำกระเป๋าและเคาะเอาฝุ่นออกเบา ๆ

.....ใช้ผ้าขนหนูแห้งเช็ดกระเป๋าให้แห้งแล้วจึงนำกลับมาใช้ใหม่

๑. ทำไมจึงต้องกำหนดเป้าหมายในการทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน

ตอบ

.....

.....

.....

.....

๒. ประโยชน์ที่ได้จากการทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน

ตอบ

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนควรมีกระบวนการ ดังนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๑.๑ กำหนดเป้าหมายในการทำความสะอาดรองเท้า

- เพื่อให้รองเท้าสะอาด และใช้งานได้นาน

๑.๒ กำหนดวิธีการทำความสะอาดรองเท้า

- เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการทำความสะอาด
- เคาะฝุ่นออกจากรองเท้า ใช้แปรงขนอ่อนปัดฝุ่นที่เกาะติดรองเท้าออกให้หมด ถ้ามีคราบสกปรกติดแน่น ให้ใช้เศษผ้าชุบน้ำอุ่นบิดหมาดหรือน้ำผงซักฟอกเช็ดถู แล้วใช้ผ้าแห้งเช็ดอีกครั้ง
- ขัดรองเท้าให้เงางาม โดยใช้ผ้าแห้งหรือแปรงขนอ่อนป้ายครีมขัดรองเท้า แล้วขัดถูจนเงา ถ้าใช้น้ำยาทารองเท้าให้ทาจนทั่ว ผึ่งลมให้แห้งแล้วจึงเก็บเข้า

๒. การทำงานตามแผน เป็นการงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการหรือขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงานด้วยความรอบคอบ เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ดูแลรักษาอุปกรณ์ในการทำงานอย่างถูกวิธี เพื่อยืดอายุการใช้งานให้ยาวนานและประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อใหม่

- ทำความสะอาดรองเท้าตามแผนที่วางไว้

๓. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าผลงานหรือการทำงานสำเร็จตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

การทำความสะดวกสะอาดรองเท้า

รองเท้าเป็นเครื่องแต่งกายที่ควรดูแลรักษาและทำความสะอาด ทุกครั้งหลังจากการใช้ เพื่อป้องกันไม่ให้รองเท้าสกปรก เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค นำโรคมารสู่ผู้สวมใส่และทำให้เท้า มีกลิ่นเหม็นการทำความสะดวกสะอาดรองเท้าหนัง มีวิธีการทำความสะอาด ดังนี้

การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์

๑. ถ้าวางเท้าเปื้อนฝุ่น ใช้แปรงขนอ่อน ปิดฝุ่นออก ถ้าวางเท้าเปื้อนโคลน ให้นำผ้าชุบน้ำบิดหมาดเช็ดโคลนออกให้หมด
๒. ใช้ผ้าแห้งเช็ดน้ำออกให้หมดและนำไปผึ่งให้แห้ง
๓. ใช้ผ้าหรือแปรงขัดรองเท้าแต่ละข้างทำให้ทั่วรองเท้า ปล่อยให้แห้งสักครู่ แล้วใช้ผ้าแห้งขัดรองเท้าจนขึ้นเงา

การเก็บรองเท้า

๑. เมื่อรองเท้าที่ทำความสะอาดแห้งหรือขึ้นเงาดีแล้ว ควรเก็บใส่กล่องรองเท้าหรือจัดวางบนชั้นวางรองเท้า เพื่อความสะดวกในการหยิบมาสวมใส่ การทำความสะอาดรองเท้าผ้าใบ มีวิธีการทำความสะอาด ดังนี้

การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ ได้แก่ กระดาษชำระ ผงซักฟอก น้ำยาเคลือบผ้าใบสีขาว แปรงขนอ่อน และแปรงถูผ้า

๑. ถ้าวางเท้าเปื้อนโคลน ปล่อยให้แห้งสักครู่ จากนั้นเคาะเศษดินออก ใช้แปรงขนอ่อนปัดรอยเปื้อนและฝุ่น แล้วแกะเชือกผูกรองเท้าออก
๒. นำไปซักในน้ำเปล่า ใช้แปรงถูผ้าขัดรอยเปื้อนที่รองเท้าและเชือกผูกรองเท้าออก
๓. นำไปแช่ในน้ำผสมผงซักฟอกประมาณ ๒๐ นาที ใช้แปรงถูผ้าขัดรอยเปื้อนออกให้หมดทั้งภายในและภายนอก
๔. ล้างน้ำสะอาด ๒-๓ ครั้ง สบด้วยน้ำสะอาด ถ้าวางเท้าสีขาว ควรใช้น้ำยาเคลือบผ้าใบสีขาวทาให้ทั่วแล้วนำไปผึ่งแดด หรือใช้กระดาษชำระแปะบนรองเท้าให้ทั่ว จะช่วยป้องกันไม่ให้รองเท้าเกิดรอยด่างสีเหลือง
๕. การตากรองเท้าผ้าใบ ควรยกหัวรองเท้าตั้งให้สูงขึ้นเพื่อให้น้ำไหลมาที่ส่วนรองเท้า ซึ่งจะช่วยให้แห้งเร็วขึ้น
๖. ซักเชือกผูกรองเท้าให้สะอาด แล้วนำไปตากไว้ที่ราวตากผ้า ไกล ๆ กับที่ตากรองเท้า เพื่อความสะดวกในการเก็บ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การทำความสะอาดรองเท้า
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีและอธิบายวิธีการทำความสะอาดรองเท้าที่กำหนดให้ถูกต้อง

.....

.....

.....

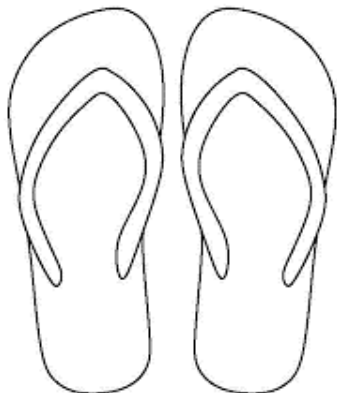
.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน

๑. ไม้กวาดดอกหญ้า

ไม้กวาดดอกหญ้าหรือไม้กวาดอ่อน ที่มีตัวไม้กวาดควรทำจากดอกหญ้าที่อ่อนนุ่ม ผูกติดกันแน่น ด้ามเรียบไม่ขรุขระ จับถนัดมือ น้ำหนักเบา และมีความยาวพอเหมาะกับผู้ใช้ สามารถยื่นกวาดได้สบาย ไม่ต้องก้มหลัง ไม้กวาดดอกหญ้าเหมาะสำหรับ กวาดฝุ่นละอองหรือเศษขยะชิ้นเล็ก ๆ บนพื้นที่แห้ง เช่น พื้นไม้ธรรมชาติ พื้นปาร์เกต์ พื้นซีเมนต์เรียบ ๆ พื้นหินอ่อน หินขัด กระเบื้อง หรือฝาผนังเรียบ ๆ เป็นต้น เมื่อใช้เสร็จแล้วควรเก็บโดยเจาะ รูที่ปลายด้ามแล้วแขวนไว้ ซึ่งไม้กวาดดอกหญ้า ที่ขายในปัจจุบันมักทำที่แขวนสำเร็จไว้แล้ว หรืออาจเก็บ โดยฝังฝาผนังเอาด้ามลงก็ได้ ถ้าตัวไม้กวาดเปียกชื้นควรนำไปตากแดดให้แห้ง

๒. ไม้กวาดก้านมะพร้าว

ไม้กวาดก้านมะพร้าว ทำจากก้านของทางมะพร้าวแห้งที่ดีจะต้องมัดแน่นและใช้ก้านมะพร้าวยาวพอสมควร เหมาะสำหรับกวาดขยะชิ้นใหญ่ ๆ กวาดน้ำบนพื้นซีเมนต์หรือกวาดทางระบายน้ำ เมื่อใช้เสร็จแล้วควรวางให้สะอาดผึ่งแดดให้แห้งแล้วนำไปเก็บโดยแขวนให้ปลายห้อยลงหรือฝังฝาผนังโดยใช้โคนตั้งกับพื้น

๓. ไม้กวาดหยากไย่

ไม้กวาดหยากไย่หรือไม้กวาดเสี้ยนตาล
เหมาะสำหรับกวาดหยากไย่บนเพดาน เมื่อใช้เสร็จ
แล้ว ควรกำจัดหยากไย่ออกจากไม้กวาดให้หมด
แล้วนำไปเก็บโดยวางด้ามลงตั้งพิงกับฝาผนัง
หรือวางราบกับพื้นให้ซิดฝาผนัง

๔. ไม้กวาดขนไก่

ไม้กวาดขนไก่ ทำจากขนของไก่ ไม้กวาดขนไก่ที่ดีขนหนาและ
ผูกติดกันแน่น ขนไม่หลุดร่วงง่าย แต่เดิมทำจากขนไก่ ปัจจุบัน
มักทำจากขนไก่ที่สังเคราะห์ขึ้น เนื่องจากความต้องการไม้
กวาดขนไก่มีมากขึ้นและใช้งานได้คงทนกว่า ไม้กวาดขนไก่ใช้
สำหรับปัดฝุ่นตามชั้นวางของ หลังตู้ หรือเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ
วิธีการดูแล หลังการใช้งาน ควรแขวนไว้ที่ผนังห้องและไม่ควร
ให้เปียกน้ำ

๕. ไม้ถูพื้น

ไม้ถูพื้น ช่วยให้การถูพื้นสะดวกรวดเร็วกว่าการถูด้วย
ผ้าซีริวแต่เหมาะสำหรับการถูพื้นที่กว้าง ๆ ไม่มีซอกมุม
ไม้ถูพื้นมีทั้งชนิดที่ใช้ไม้ถูเปียกและชนิดที่ใช้ถูแห้ง ชนิดถู
เปียกมักทำด้วยฟองน้ำ ผ้ากระสอบหรือผ้าหนา ๆ เมื่อ
ใช้เสร็จแล้วควรซักหรือล้างให้สะอาด แล้วนำไปตากแห้ง
ส่วนชนิดถูแห้งมักทำด้วยเส้นด้าย เหมาะสำหรับถูพื้น
ไม้ขัดมัน หรือพื้นปาร์เกต์

วิธีการดูแล หลังการใช้งาน ให้สะบัดฝุ่นละอองออก
หากเปียกชื้นควรผึ่งให้แห้งก่อนนำไปเก็บ การเก็บให้วาง
ด้ามลงพียงกับฝาผนัง

๕. แปรงถูพื้น

แปรงถูพื้น ที่ใช้ทำความสะอาดบ้านมีรูปแบบแตกต่างกัน
และทำจากวัสดุหลายชนิดให้เหมาะแก่การใช้งาน เช่น แปรง
ลวด แปรงพลาสติก แปรงเสี้ยนตาล แปรงเหล่านี้ ใช้สำหรับ
ขัดพื้น และสิ่งของต่าง ๆ แปรงลวด และแปรงพลาสติก
เหมาะสำหรับ ขัดพื้นไม้ และพื้นซีเมนต์ ส่วนแปรงเสี้ยนตาล
นอกจากจะใช้ขัดพื้นได้แล้ว ยังใช้ขัดโลส้วม โถงน้ำ หรือ
สิ่งของอื่น ๆ ได้ด้วย แปรงที่มีด้ามจะช่วยให้ทำงาน
ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากขัดได้ในระยะที่กว้างกว่าแปรง
ที่ไม่มีด้าม วิธีการดูแล หลังการใช้งาน แล้วควรล้างให้
สะอาดตากให้แห้ง แล้วนำไปเก็บเข้าที่

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำความสะอาดบ้าน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายวิธีการทำความสะอาดรองเท้าที่นักเรียนสนใจ

อุปกรณ์	ลักษณะการใช้งาน	วิธีการดูแล หลังการใช้งาน
๑. ไม้กวาดดอกหญ้า		
๒. ไม้กวาดหยากไย่		
๓. ไม้ถูพื้น		

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มีน้อยช่วยกันทำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทำความสะอาดบ้านเรือน ควรมีกระบวนการ ดังนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๑.๑ กำหนดเป้าหมายในการทำความสะอาดบ้านเรือน

- เพื่อให้เพดาน ผนัง พื้นบ้าน และเครื่องเรือนในบ้านสะอาด ไม่มีฝุ่นละออง

๑.๒ กำหนดวิธีการทำความสะอาดบ้านเรือน

- วิธีปัด กวาด เช็ดถูบ้านเรือน

๑. ปัดฝุ่นแล้วจัดเก็บของที่วางไว้ หากมีเฟอร์นิเจอร์ให้คลุมตู้ โต๊ะ เก้าอี้โซฟาด้วยผ้าหรือพลาสติกแผ่นใหญ่

๒. ใช้ไม้กวาดหยากไย่ กวาดหยากไย่บนเพดานและผนังห้อง

๓. ถ้าไม่ได้ใช้ผ้าคลุมเครื่องเรือนไว้ ให้ใช้ไม้ปิด
ชนไก่ปิดฝุ่น แล้วใช้ผ้าชุบน้ำบิดหมาด ๆ
เช็ดให้สะอาด

๔. ใช้ไม้กวาดดอกหญ้ากวาดฝุ่นผงที่อยู่บนพื้น
ห้องมากองรวมกัน เพื่อกวาดฝุ่นผงใส่ใน
ที่ตักผง แล้วนำไปทิ้งลงถังขยะ

๕. ถูพื้นห้องโดยใช้ไม้ถูพื้นหรือผ้าซีริ้ว

๒. การทำงานตามแผน เป็นขั้นตอนที่สำคัญ
- ทำความสะอาดบ้านเรือนตามแผนที่วางไว้

๓. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าผลงานหรือการทำงานสำเร็จตรงตามเป้าหมาย
ที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มีोन้อยช่วยกันทำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรื่อง การทำความสะอาดบ้านเรือน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกวิธีการทำความสะอาดบ้านที่ถูกต้อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มีोन้อยช่วยกันทำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทำความสะอาดห้องเรียนตามกระบวนการ ดังนี้

๑. การวางแผนการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน กำหนดวิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงาน

๑.๑ กำหนดเป้าหมายในการทำความสะอาดห้องเรียน

- เพื่อให้ห้องเรียนสะอาด ไม่มีฝุ่นละออง

๑.๒ กำหนดวิธีการทำความสะอาดห้องเรียน

- แบ่งงานกันทำ เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำความสะอาดห้องเรียนที่ใช้ร่วมกัน

โดยกำหนดผู้รับผิดชอบในงานแต่ละอย่าง เช่น เก็บหนังสือ

ยกเก้าอี้พาดโต๊ะ กวาดหยากไย่ ปิดกวาดเช็ดถูหน้าต่าง พื้น ทำความสะอาดกระดาน

และแปรงลบกระดาน นำขยะไปทิ้ง

๑) จัดเก็บหนังสือเรียน กระเป๋านักเรียนไว้ในโต๊ะเรียนหรือชั้นวาง ที่แต่ละห้องเรียนจัดไว้แล้วยกเก้าอี้พาดไว้บนโต๊ะ

๒) ใช้ไม้กวาดหยากไย่ กวาดหยากไย่บนเพดานและผนังห้องเรียน

๓) ใช้ไม้กวาดขนไก่ ปิดฝุ่นบนหลังตู้ โต๊ะ และเก้าอี้

๔) ทำความสะอาดประตู หน้าต่าง โดยใช้ผ้าซีริวชุน้ำบิดหมาด ๆ เช็ดตามซอกมุมต่าง ๆ

๕) ทำความสะอาดกระดานโดยใช้แปรงลบกระดานถูขจัดความ และภาพออกให้หมด จากนั้นใช้ผ้าซีริวชุน้ำ บิดหมาด ๆ เช็ดให้ทั่ว

๖) ทำความสะอาดแปรงลบกระดาน โดยเคาะฝุ่นชอล์กลงในถังขยะ เพื่อป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจายแล้วนำไปเก็บเข้าที่

๗) ใช้ไม้กวาดดอกหญ้า กวาดฝุ่นผงบนพื้นห้องเรียนมากองรวมกันไว้ แล้วกวาดใส่ที่ตักผงนำไปทิ้งถังขยะ

๘) ถูพื้นห้องเรียนโดยใช้ไม้ถูพื้นหรือผ้าซีริวชุน้ำบิดหมาด ๆ

๒. การทำงานตามแผน เป็นการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการหรือขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือให้ตรงกับลักษณะงานด้วยความรอบคอบ เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ดูแลรักษาอุปกรณ์ในการทำงานอย่างถูกวิธี เพื่อยืดอายุการใช้งาน ให้ยาวนานและประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อใหม่

- ทำความสะอาดห้องเรียนตามแผนที่วางไว้

๓. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจดูว่าบริเวณต่าง ๆ ในห้องเรียนสะอาดแล้วหรือไม่ ถ้าไม่สะอาด ให้ทำความสะอาดใหม่อีกครั้ง

ประโยชน์ของการทำความสะอาดห้องเรียน

๑. ช่วยให้ห้องเรียนสะอาด น่าอยู่ ไม่มีเชื้อโรค ทำให้เรียนอย่างมีความสุข

๒. เป็นการสร้างความสามัคคีกันในกลุ่มนักเรียน เพราะการทำความสะอาดต้องช่วยกัน คนละไม้คนละมือ

๓. ช่วยลดอุบัติเหตุ เพราะมีการจัดโต๊ะเก้าอี้ เป็นระเบียบเรียบร้อย

๔. เป็นการฝึกความรับผิดชอบและความมีวินัยของนักเรียน ทำให้รู้จักรักในการทำงาน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ฝึกนิสัยที่ดีในการรู้จักเสียสละเพื่อผู้อื่น

สร้างความรักและความสามัคคีกับผู้อื่นที่ทำงานร่วมกัน

ประโยชน์ของการทำงานเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม

สิ่งแวดล้อมดีเพราะทุกคนช่วยกันดูแลรักษา

สังคมน่าอยู่เพราะผู้คนรู้จักช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มีोन้อยช่วยกันทำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกวิธีการทำความสะอาดห้องเรียนที่ถูกต้อง เรียงตามลำดับภาพที่กำหนดให้

๑.

.....

.....

.....

.....

๒.

.....

.....

.....

.....

๓.

.....

.....

.....

.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง _____ ร่วมด้วยช่วยกัน _____

สิ่งที่ฉันได้ทำ

ฉันทำได้ดี

ฉันทำได้บ้าง

ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม	☆☆☆	☐
๒. การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน	☆☆☆	☐
๓. การทำความสะอาดกระเป๋านักเรียน	☆☆☆	☐
๔. การทำความสะอาดรองเท้า	☆☆☆	☐
๕. การใช้และการดูแลอุปกรณ์ในการทำสะอาดบ้าน	☆☆☆	☐
๖. การทำความสะอาดบ้านเรือน	☆☆☆	☐
๗. การทำความสะอาดห้องเรียน	☆☆☆	☐

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เสื้อผ้าของหนู

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับวัย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัย
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ความเหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพ การเลือกซื้อเสื้อผ้าสวมใส่ ควรเลือกให้เหมาะสมกับรูปร่าง วัยและบุคลิกภาพของตนเอง ดังนี้

๑) วัยเด็ก เสื้อผ้าในวัยเด็ก ควรเป็นเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส รูปแบบ น่ารัก ไม่รุ่มร่าม เมื่อสวมใส่แล้วสามารถถอดออกง่าย ไม่คับหรือหลวมจนเกินไป

๒) วัยรุ่น เสื้อผ้าของวัยรุ่น ควรเป็นเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสหรือสีอ่อน ๆ แบบของเสื้อผ้าจะเป็นไปตามความนิยมของแต่ละบุคคล เช่น บางคนชอบแต่งตัวแบบน่ารัก ควรสวมกระโปรงและเสื้อผ้าสีหวาน ๆ เรียบร้อย บางคนแต่งกายแบบแคล่วคล่อง ว่องไว สะดวกต่อการทำงาน ควรสวมใส่กางเกง และเสื้อที่สุภาพ เป็นต้น แต่ควรเลือกแบบที่สุภาพและไม่รัดรูป หรือเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่มากเกินไป

๓) วัยผู้ใหญ่ เสื้อผ้าของวัยนี้มักนิยมสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสุภาพ เรียบร้อย เพื่อให้ดูสง่างาม เหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพของตนเอง ที่สวมใส่อยู่กับบ้าน ควรเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่สบาย

มีการดูแลรักษาอย่างไม่ยุ่งยาก แต่เสื้อผ้าที่ใช้สำหรับไปเที่ยวควรเป็นเสื้อผ้าที่คล้องตัว
ทะมัดทะแมง

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับรูปร่างและวัย

การเลือกใส่เสื้อผ้าให้เหมาะกับรูปร่างและวัยเป็นสิ่งสำคัญ เพราะรูปร่างของคนเรา
ย่อมแตกต่างกัน บางคนอาจมีรูปร่างผอม บางคนอาจมีรูปร่างอ้วน และมีอายุ วัยต่างกัน
ดังนั้นเราควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับรูปร่างของตนเอง เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ
ที่ดี

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่ มีวิธีเลือกดังนี้

๑. คนที่มีรูปร่างผอม ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่หลวมเล็กน้อย มีสีอ่อน ๆ เช่น ฟ้าย
อ่อน เหลืองอ่อน ชมพู เป็นต้น เพราะจะทำให้ดูตัวใหญ่ขึ้น ถ้าเสื้อผ้ามีลวดลาย ควรเลือก
สวมใส่ผ้าลายดอกใหญ่หรือลายเส้นตามขวาง เพื่อให้ดูอ้วนขึ้น

๒. คนที่มีรูปร่างอ้วน ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่พอดีตัว มีสีเข้ม ๆ เช่น น้ำเงิน น้ำตาล
ฟ้าเข้ม เพราะจะทำให้ดูตัวเล็กลง ถ้าเสื้อผ้ามีลวดลายควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าลายดอกเล็ก ๆ
หรือมีลายเส้นแนวตรง เพื่อให้ดูผอม และสูงขึ้น

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับวัย ควรพิจารณา ดังนี้

๑. วัยเด็ก ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้านุ่ม สวมใส่สบาย ทนทาน ดูแลรักษาง่ายเพราะเด็ก
ยังไม่มีควมระมัดระวังเพียงพอ แบบของเสื้อผ้าควรเป็นแบบที่สวมใส่ได้ง่ายถอดง่าย
ควรมีสีอ่อน ๆ เช่น สีเขียวอ่อน สีเหลืองอ่อน สีส้มอ่อน หรืออาจมีลวดลายการ์ตูนเป็นสีสัน
สดใส

๒. วัยรุ่น ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส เช่น สีฟ้า สีเขียว สีแดง สีส้ม
สีเหลือง รูปแบบเหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ที่จะไป

๓. วัยผู้ใหญ่ ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีสีสัน และรูปแบบสุภาพ เรียบร้อย มองดูสง่างาม
เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ที่จะไป

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัย
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกวิธีการเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัยได้ถูกต้อง

เสื้อผ้า	ลักษณะของการสวมใส่เสื้อผ้า
๑. เสื้อยืด	เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสมกับผู้ที่รูปร่าง..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะกับผู้ที่ผิว..... เสื้อผ้าแบบนี้เหมาะสำหรับวัย..... เสื้อผ้าแบบนี้เหมาะสำหรับใส่ไปที่.....
๒. เสื้อคลุมกันหนาว	เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสมกับผู้ที่รูปร่าง..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะกับผู้ที่ผิว..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสำหรับวัย..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสำหรับใส่ไปที่.....
๓. เสื้อสูท	เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสมกับผู้ที่รูปร่าง..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะกับผู้ที่ผิว..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสำหรับวัย..... เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะสำหรับใส่ไปที่.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาส

คนเราไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในบ้านตลอดเวลา บางครั้งต้องออกไปทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้าน เช่น ไปโรงเรียน ไปสวนสัตว์ ไปออกกำลังกาย ไปเยี่ยมผู้ใหญ่ ไปร่วมงาน เลี้ยงรื่นเริง หรือไปร่วมงานศพ เสื้อผ้าที่สวมใส่เพื่อทำกิจกรรมแต่ละประเภทจะแตกต่างกันตาม ฐานะเปียบ กติกา มารยาท วัฒนธรรม ประเพณีของสถานที่ที่เราไป การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับตนเองและเหมาะสมกับโอกาส จะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเอง ให้ดูดี มีสง่า ดังนั้นเราจึงต้องรู้จักเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสม ซึ่งมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

๑. ชุดที่ใส่อยู่บ้าน ควรแต่งกายตามสบาย เรียบง่าย สวมใส่สบายสะดวกต่อการลุกนั่ง เดิน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และควรมีเนื้อผ้าที่ทนทาน

- เสื้อผ้าสำหรับใส่นอน ควรเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่สบายตัว ไม่รัดแน่นจนเกินไป และถ้าอากาศหนาวควรสวมใส่เสื้อผ้าเนื้อหนา อากาศร้อนควรสวมใส่เสื้อผ้าเนื้อบาง

๒. ชุดที่ใส่ไปนอกบ้าน ควรแต่งกายให้เหมาะกับสถานที่ที่ไป เช่น

- **เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปโรงเรียน** ควรเป็นชุดนักเรียนที่ถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน ตัดเย็บจากผ้าที่ทนทานไปโรงเรียน ควรแต่งชุดนักเรียนตามที่โรงเรียนกำหนดไว้
- **เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปวัด** ควรแต่งกายด้วยชุดสุภาพเรียบร้อย เด็กชายสวมกางเกงขายาว เสื้อเชิ้ตแขนสั้นหรือเสื้อแขนยาว เด็กหญิงสวมกระโปรงหรือนุ่งผ้าถุง สวมเสื้อปิดคอ มีแขนและสีไม่ฉูดฉาด เช่น สีขาว สีฟ้า สีชมพู สีเหลืองอ่อน ไม่นุ่งสั้น หรือเสื้อผ้าบางเกินไป
- **เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปงานรื่นเริงสังสรรค์และงานมงคล** เสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่ไปงานรื่นเริงสังสรรค์และงานมงคล เช่น งานวันเกิด งานขึ้นปีใหม่ งานแต่งงาน ควรเป็นชุดที่มีรูปแบบและลวดลายสวยงาม สีสดใส
- **เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปงานศพ** เสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่ไปร่วมงานศพ ควรเป็นเสื้อผ้าสีขาว-ดำ เพื่อแสดงความเสียใจ ให้เกียรติกับเจ้าภาพงานศพ และผู้เสียชีวิต
- **เสื้อผ้าสำหรับใส่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย** ควรเป็นเสื้อผ้าขนาดพอดีตัว และมีความยืดหยุ่นไม่คับหรือหลวมจนเกินไป เพื่อให้สะดวกต่อการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ เนื้อผ้าควรซับเหงื่อ และระบายความร้อนได้ดี

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกวิธีการเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาสได้ถูกต้อง

ชุดใส่ไป.....

.....

ควรแต่งกายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดใส่ไป.....

.....

ควรแต่งกายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดใส่ไป.....

.....

ควรแต่งกายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หลักการเลือกใช้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ประโยชน์ในการใช้สอย ซื้อเพื่อสวมใส่ในโอกาสใด มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด
๒. ความสะดวกสบายในการสวมใส่ ควรเลือกที่สวมใส่สบาย เช่น สวมใส่อยู่กับบ้าน ต้องเป็นผ้าบางไม่รัดรูปสวมใส่สบายดูแลรักษาง่าย
๓. ความเหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพ วัยเลือกที่เหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพผู้สวมใส่
๔. รูปร่าง ควรเลือกที่เหมาะสมกับรูปร่าง เช่น คนที่มีรูปร่างอ้วนควรเลือกเสื้อผ้าที่มีสีเข้มเช่น สีดำ น้ำเงิน สีน้ำตาล รูปร่างผอมเลือกเสื้อผ้าสีอ่อน
๕. ราคา ก่อนเลือกซื้อเสื้อผ้าควรสำรวจราคาจากหลาย ๆ แหล่งก่อนตัดสินใจซื้อ ต้องมีคุณภาพดีและราคาถูก

การเลือกเสื้อผ้าตามฤดูกาล มีหลักในการเลือกดังนี้

๑. ฤดูร้อนนิยมใช้ผ้าสีสว่างสดใส ตามสภาพดินฟ้าอากาศ เนื้อผ้าบางโดยเฉพาะผ้าฝ้าย
๒. ฤดูฝนใช้สีค่อนข้างเข้ม ใส่เสื้อผ้าชุดกันฝนที่ทำจากพลาสติก หรือกางร่ม เนื้อผ้าไม่บางจนเกินไปเพราะเมื่อตากฝนจะอำพรางรูปร่าง
๓. ฤดูหนาวนิยมใช้สีหม่น สีเข้ม ผ้าเนื้อหนา เพื่อเพิ่มความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย

การเลือกเสื้อผ้าตามสีผิวและบุคลิกภาพ มีหลักในการเลือกดังนี้

๑. ผู้ที่มีผิวขาวสามารถสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุกสี
 ๒. ผู้ที่มีผิวคล้ำควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าที่มีสีหม่น สีปนเทา และสีร้อนเพราะจะทำให้
- มองดู

๓. ผิวคล้ำมากขึ้นควรใช้สีอ่อนกว่าสีผิวเล็กน้อย

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสื้อผ้าของหนู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกวิธีการเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ โดยสอดคล้องกับภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

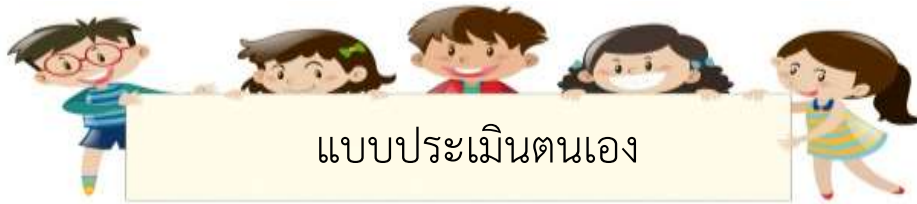

.....

.....

.....

.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง _____ เสื้อผ้าของหนู _____

สิ่งที่ฉันได้ทำ

_☆☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัย	☆☆☆☆	□
๒. การเลือกใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับโอกาส	☆☆☆☆	□
๓. การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศ	☆☆☆☆	□

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

บันทึกการเรียนรู้ (Learning logs)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ วัน _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓
อาหารและโภชนาการ

ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ความหมายและประโยชน์ของการประกอบอาหาร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ ความหมายและประโยชน์ของการประกอบอาหาร
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ความหมายของการประกอบอาหาร

การประกอบอาหารเป็นการทำอาหารให้สุกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ต้ม นึ่ง ผัด ทอด อบ ตุ่น ฯลฯ รวมถึงการปรุงอาหารให้มีรสชาติ กลิ่น สี ลักษณะต่าง ๆ เพื่อนำมารับประทาน

ประโยชน์ของการประกอบอาหาร มีดังนี้

๑. ทำให้อาหารสุก สะอาด ปราศจากเชื้อโรค อาหารที่สุกด้วยการปรุงผ่านความร้อนสูง และเป็นเวลานานพอสมควร เป็นที่แน่ใจว่า เชื้อโรคและพยาธิถูกทำลายไปแล้ว จึงจะสะอาดเพียงพอ สำหรับการรับประทานอาหารที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ

๒. สงวนคุณค่าทางโภชนาการของอาหาร ส่วนมากสารอาหารที่มักจะสูญเสียไปในขั้นตอนการประกอบอาหารก็คือ วิตามิน โดยเฉพาะวิตามินที่ละลายใน ไขมัน ได้แก่ วิตามินบี และวิตามินซี ดังนั้นในระหว่างประกอบอาหารจึงต้องใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อสงวนคุณค่าของอาหารไว้ให้มากที่สุด

๓. ทำให้อาหารย่อยง่ายขึ้น เครื่องปรุงรสที่ใช้ในการประกอบอาหาร และการทำให้อาหารสุกมีผลต่อความนุ่มและย่อยง่ายของอาหาร

๔. ทำให้อาหารมีรสชาติและกลิ่นดีขึ้น การประกอบอาหารด้วยวิธีต่าง ๆ ทำให้อาหารมีรสชาติและกลิ่นของอาหารเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นเมื่ออาหารสุก จึงทำให้รับประทานอาหารมากขึ้น

๕. ป้องกันการเน่าเสีย จึงทำให้เก็บอาหารได้นานขึ้นเอนไซม์และแบคทีเรียเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้อาหารเน่าเสีย ดังนั้น เมื่อต้องการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์และแบคทีเรีย และทำให้อาหารเก็บได้นานมากขึ้น ก็สามารถทำได้โดยประกอบอาหาร

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การประกอบอาหาร (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การประกอบอาหาร (๑)
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

วิธีการประกอบอาหาร

การประกอบอาหารให้สุกด้วยความร้อนมีหลายวิธี เช่น การต้ม นึ่ง ทอด ซึ่งทุกวิธีมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ต้องทำให้อาหารสุก แต่จะมีคุณค่าต่อผู้บริโภคมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารนั้น ๆ และวิธีการปรุง ซึ่งมีหลักปฏิบัติและข้อดีข้อเสีย ดังนี้

การปิ้ง หมายถึง การนำอาหารที่ต้องการทำให้สุกวางลงบนตะแกรงเหล็กสำหรับปิ้งบนเตาถ่านที่มีความร้อนไม่มาก ปิ้งกลับไปกลับมาในช่วงเวลาสั้น ๆ วิธีนี้มักใช้กับอาหารแห้ง เช่น ข้าวเกรียบ เนื้อเค็ม ปลาแห้ง

การต้ม หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยน้ำเดือด เช่น ต้มพะโล้ ต้มข้าไก่ แกงส้ม เป็นต้น การประกอบอาหารวิธีนี้จะสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการได้ง่าย เนื่องจากสารอาหารจะละลายไปกับน้ำ ดังนั้นจึงควรรับประทานน้ำที่ต้มกับอาหารด้วย

การนึ่ง หมายถึง การทำอาหารให้สุกด้วยความร้อนจากไอน้ำโดยต้มน้ำให้เดือด นำอาหารที่จะนึ่งใส่ในหม้อหนึ่งหรือลังถึง แล้วนำขึ้นตั้งบนหม้อน้ำเดือด นึ่งจนอาหารสุก ตัวอย่างอาหารที่ประกอบด้วยวิธีการนี้ เช่น ห่อหมก ขนมหอย ปลาึ่ง เป็นต้น

การลวก หมายถึง การทำให้อาหารกึ่งสุกกึ่งดิบใช้กับอาหารประเภทผักเพื่อป้องกันการสูญเสียวิตามิน วิธีการลวก เริ่มต้นด้วยล้างผักให้สะอาดเรียบร้อย ต้มน้ำให้เดือดโดยใช้ไฟแรงเติมเกลือเล็กน้อยก็ได้ ใส่ผักในเวลาอันรวดเร็ว จากนั้นตักขึ้น แช่น้ำเย็น ๑ - ๒ นาที แล้วตักขึ้นใส่จาน

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การประกอบอาหาร (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การประกอบอาหาร (๑)
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพอาหารมา ๑ อย่าง พร้อมบอกชื่อและวิธีการประกอบอาหาร

ตอบคำถาม

ชื่อเมนูอาหาร

วิธีการประกอบอาหาร.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การประกอบอาหาร (๒)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การประกอบอาหาร (๒)
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

วิธีการประกอบอาหาร

การตุ๋น หมายถึง เป็นวิธีการปรุงอาหาร โดยการต้ม เคี้ยว ในภาชนะปิด ใช้ไฟอ่อน เป็นเวลานาน เพื่อให้อาหารสุกอย่างช้า ๆ

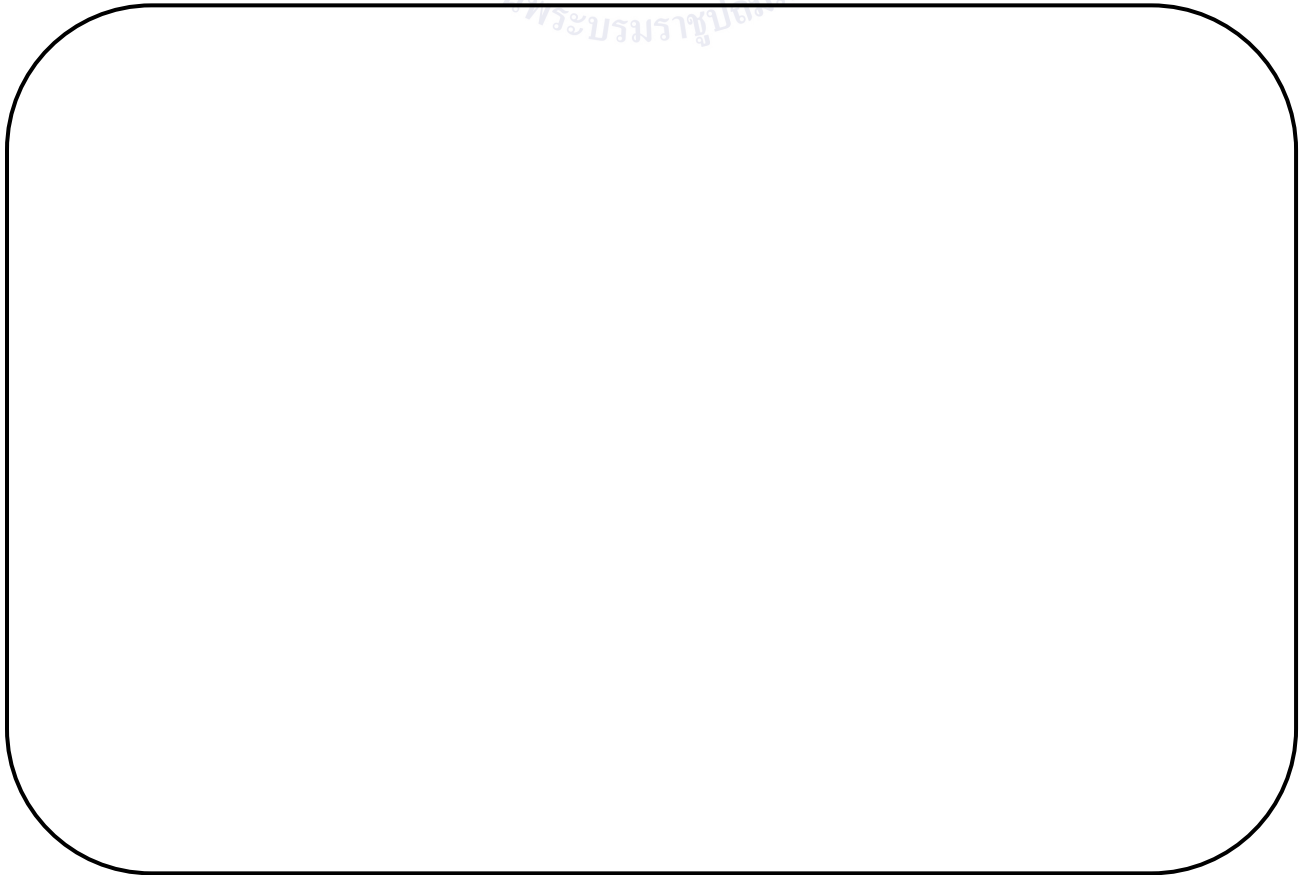
การผัด หมายถึง การทำอาหารให้สุกโดยใช้น้ำมันน้อย ไฟแรง เพื่อให้สุกใน ระยะเวลาสั้น ในขณะที่ผัดควรใช้ตะหลิวคลุกอาหารไปมา เพื่อให้อาหารสุกอย่างทั่วถึงอาหาร ที่ประกอบด้วยวิธีการนี้ เช่น ผัดเปรี้ยวหวาน ผัดผักรวมมิตร และผัดผักคะน้าหมูกรอบ เป็นต้น

การทอด หมายถึง การทำอาหารให้สุกโดยใช้น้ำมัน มีทั้งการทอดโดยใช้น้ำมันน้อย เพื่อไม่ให้อาหารติดกระทะ เช่น ไข่ดาว หมูทอด และการทอดโดยใช้น้ำมันมากเพื่อให้อาหาร เหลืองกรอบ เช่น ปลาทอด ปาท่องโก๋

การอบ หมายถึง การทำให้สุกโดยใช้ไอความร้อนจากเตาอบในอุณหภูมิและเทคนิค วิธีที่แตกต่างกันตามประเภทของอาหาร เช่น การอบขนมปัง อบขนมเค้ก และการอบไก่ เป็นต้น

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การประกอบอาหาร (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การประกอบอาหาร (๒)
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพอาหารมา ๑ อย่าง พร้อมบอกชื่อและวิธีการประกอบอาหาร

ตอบคำถาม

ชื่อเมนูอาหาร

วิธีการประกอบอาหาร.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การเลือกซื้ออาหาร
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หลักการเลือกซื้ออาหารที่ถูกสุขลักษณะ

การเลือกซื้ออาหารสด อาหารแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารปรุงสำเร็จ เครื่องดื่ม น้ำดื่ม และผลิตภัณฑ์นม สารปรุงแต่งอาหาร ซึ่งมีหลักการในการเลือกซื้ออาหารที่ถูกสุขลักษณะ โดยคำนึงถึง หลัก ๓ ป. คือ ปลอดภัย ประโยชน์ ประหยัด

๑. ปลอดภัย คือ ต้องเลือกซื้ออาหารที่ได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย ผลิตจากแหล่งที่เชื่อถือได้ โดยมี ลักษณะ สีกลิ่น รสชาติ ตามธรรมชาติ ในกรณีที่เป็นอาหารที่มีการควบคุมตามกฎหมาย จะต้องมีการ์รื่องหมาย/สัญลักษณ์แสดงให้เห็น เช่น เครื่องหมายอย. เครื่องหมาย มอก. ที่สำคัญคือ จะต้องเลือกซื้อ อาหารที่ใหม่ สดโดยดูจากวันที่ผลิต หรือ วันหมดอายุบนฉลากบรรจุอาหารเป็นสำคัญ

๒. ประโยชน์ คือ ต้องเลือกซื้ออาหารที่มีคุณค่า คุณประโยชน์ทางโภชนาการ การเลือกซื้ออาหารบริโภค ต้องคำนึงถึงคุณค่าอาหารให้ครบถ้วน เหมาะสมกับความ ต้องการ

๓. ประหยัด คือ ต้องเลือกซื้ออาหารตามฤดูกาลที่ผลิตในท้องถิ่น เพื่อจะได้อาหารที่มีคุณภาพดี ราคาถูก หาซื้อได้สะดวก

การเลือกซื้ออาหารประเภทเนื้อสัตว์

- เนื้อวัว เลือกที่มีสีแดง ไม่มีสีเขียวคล้ำ หากมีมันติดให้เลือกซื้อที่มีมันสีเหลือง
- เนื้อหมู เลือกที่มีหนังเกลี้ยง ขาว เนื้อมีสีชมพู มันสีขาว ไม่มีสีเขียวคล้ำ
- เนื้อเป็ด เนื้อหนา ไม่มีกลิ่น สีไม่ซีด ไม่มีสีเขียวคล้ำ
- เนื้อไก่ ส่วนเนื้อมีสีชมพู หนังสีขาว ไม่มีเมือกหรือรอยเขียวคล้ำ
- กุ้ง หัวต้องติดแน่นกับลำตัว เนื้อแน่น เปลือกแน่นแข็ง ไม่หลวมหลุดออกจากลำตัว
- หอย ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีเมือก หอยที่ยังสดและมีชีวิตหากวางทิ้งไว้จะปากอ้า
- ปูทะเล เนื้อแน่น กระดองแน่นกดไม่ลง ตาใส ตัวหนัก
- ปลา เลือกที่ตาใส ลำตัวไม่เป็นแผล เหงือกแดง

อาหารประเภทไข่

- ไข่เป็ด ไข่ไก่ ไข่สดจะมีสีนวล เปลือกไม่เป็นมัน ยกขึ้นส่องกับแสงสว่างจะเห็นเงาของไข่แดง

อาหารประเภทผัก

ผักมีหลายชนิดและประเภท ดังนั้นหลักในการเลือกซื้อผักโดยรวมให้พิจารณาเลือกซื้อตามฤดูกาล จะได้ผักที่ราคาถูกและสด เลือกที่อ่อน สด ไม่ช้ำ ไม่เหี่ยว

อาหารประเภทผลไม้

ผลไม้ก็มีหลายชนิดและหลายประเภทเช่นเดียวกันกับผัก หลักโดยรวมในการพิจารณาเลือกซื้อคือ ต้องดูผลไม้ที่สดใหม่ ไม่มีรอยช้ำบริเวณพื้นผิวของผลไม้ บางชนิดควรเลือกที่มีเมล็ดโตบริเวณขั้ว กิ่งและผล เพราะแปลว่าไม่มีสารพิษตกค้าง

อาหารประเภทบรรจุภาชนะ

สิ่งที่ต้องพิจารณาเป็นอันดับแรกของอาหารบรรจุสำเร็จก็คือ ภาชนะ ควรปิดสนิท กรณีเป็นกระป๋องต้องไม่มีสนิมและรอยบุบต่าง ๆ ต้องมีฉลากแสดงชื่อและรายละเอียดต่าง ๆ ของสินค้าอย่างละเอียด ทั้งวันเดือนปีที่ผลิตและหมดอายุ สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องมีเครื่องหมายมาตรฐานอุตสาหกรรม (อย. หรือ มอก.) เป็นรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร

อาหารประเภทปรุงสำเร็จ

คือ อาหารที่ผ่านกระบวนการปรุงแล้วพร้อมที่จะรับประทาน เช่น ต้ม แกง เป็นต้น หากจะเลือกซื้ออาหารสำเร็จต้องเลือกที่มีกลิ่นและรสที่ไม่ผิดแปลกจากปกติ สีไม่คล้ำหรือสีจัดจ้านจนเกินไป สถานที่จัดเก็บและภาชนะต้องสะอาด ปิดมิดชิด ไม่มีแมลงวันตอม

หากเราเลือกซื้ออาหารตามหลักการเบื้องต้น รับรองว่าจะได้บริโภคอาหารดี มีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและคนที่เรารักอย่างแน่นอน

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเตรียมวัตถุดิบก่อนประกอบอาหาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อาหารและโภชนาการ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การเตรียมวัตถุดิบก่อนประกอบอาหาร
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเตรียมวัตถุดิบก่อนประกอบอาหาร

การทำความสะอาดและเตรียมอาหารลักษณะต่าง ๆ เช่น

การล้าง เป็นการใช้น้ำทำให้อาหาร สะอาด โดยใช้มือช่วยถูผิว อาหารเบา ๆ เพื่อให้ ฟูนละออง และสิ่งสกปรกหลุดออกไป

การหั่น เป็นการนำอาหารที่ต้อง การหั่นมาวางบนเขียง แล้ว ใช้มีดกดเลื่อนไปข้างหน้า ทำให้อาหารขาดออกจากกัน

การสับ เป็นการใช้มีดขนาดใหญ่ ทำให้อาหารขาดออกจากกัน เป็นชิ้น ๆ หรือละเอียด

การบุง เป็นการทำให้อาหาร พองหรือพองแตก

การปอก เป็นการใช้มีด หรือมือลอกเปลือก อาหารออกไป

การซอย เป็นการทำให้อาหาร เป็นชิ้นฝอย ๆ โดยมือหนึ่ง จับ อาหารวางบนเขียง อีกมือหนึ่งกดมีดไปข้างหน้า นิดหน่อย ยกขึ้นถี่ ๆ เร็ว ๆ

การขังและการตวงเครื่องปรุงของอาหาร เช่น เครื่องซ่าง ถ้วยตวง ช้อนตวง

ชั้น ป.๑

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

สิ่งที่ฉันได้ทำ

ฉันทำได้ดี

ฉันทำได้บ้าง

ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ความหมายและประโยชน์ของการประกอบอาหาร	☆☆☆	□
๒. วิธีการประกอบอาหาร (๑)	☆☆☆	□
๓. วิธีการประกอบอาหาร (๑)	☆☆☆	□
๔. การเลือกซื้ออาหาร	☆☆☆	□
๕. การเตรียมวัตถุดิบการประกอบอาหาร	☆☆☆	□

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เครื่องมือช่าง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เครื่องมือช่าง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เครื่องมือช่าง

เครื่องมือช่างสามารถแบ่งออกเป็น ๗ ประเภทด้วยกันตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

๑. เครื่องมือวัด เป็นเครื่องมืองานช่างที่ใช้สำหรับการวัดขนาดทั่วไปไม่ว่าจะเป็น ความกว้าง ความยาว และความหนา เช่น บรรทัดเหล็ก และตลับเมตร เป็นต้น

๒. เครื่องมือตอก เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตอกหรือทุบ เช่น ค้อนหงอน ค้อนไม้ ค้อนหัวแบน และค้อนหัวกลม เป็นต้น

๓. เครื่องมือตัด ใช้สำหรับการตัดชิ้นงานให้แยกออกจากกัน เช่น เลื่อยตัดเหล็ก และเลื่อยตัดไม้ กรรไกร คัตเตอร์ และคีมตัดลวด เป็นต้น

๔. เครื่องมือเจาะ ใช้สำหรับเจาะชิ้นงาน ทั้งวัสดุไม้และโลหะ เช่น สิว และสว่าน เป็นต้น

๕. เครื่องมือไขและขัน ใช้สำหรับการไขหรือขันสกรูและนอต เช่น ไขควง และประแจ เป็นต้น

๖. เครื่องมือไสและตบแต่ง ใช้สำหรับการตบแต่งผิวหน้าของชิ้นงาน เช่น กบ และตะไบ เป็นต้น

๗. เครื่องมือจับยึด ใช้สำหรับจับ ยึด บีบ ดัด หรือตัดชิ้นงาน เช่น คีม ปากกาจับชิ้นงาน และปากการูปตัวซี เป็นต้น

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เครื่องมือช่าง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เครื่องมือช่าง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนชื่อและประเภทของงานช่างให้ถูกต้อง พร้อมระบายสีให้สวยงาม

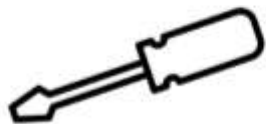

เครื่องมือช่าง

ชื่อ.....

ประเภท.....

ชื่อ.....

ประเภท.....

தாகาว

ชื่อ.....

ประเภท.....

ชื่อ.....

ประเภท.....

ชื่อ.....

ประเภท.....

ชื่อ-สกุล.....

ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง
รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง

ตลับเมตร วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ เมื่อใช้งานเสร็จให้เช็ดทำความสะอาดทุกครั้งและชโลมน้ำมันตรงชิ้นส่วนที่เป็นโลหะ ควรจัดเก็บตลับเมตรเข้าที่ให้เป็นระเบียบและพ้นจากพื้นที่ที่มีความร้อนสูง เพราะอาจทำให้เสื่อมสภาพเร็วขึ้นและอายุการใช้งานลดลงได้

ค้อน วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ เมื่อใช้งานเสร็จควรเช็ดทำความสะอาด แล้วทาน้ำมันที่หัวค้อนเพื่อป้องกันสนิม

เลื่อยตัดไม้ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ ใช้แปรงปัดทำความสะอาดทุกส่วน ทาด้วยน้ำมันแล้วเก็บไว้ในที่เก็บหลังการใช้งาน

สว่าน วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ ทำความสะอาดสว่านทุกครั้งหลังการใช้งาน เพื่อป้องกันไม่ให้เศษวัสดุต่าง ๆ มารบกวนการทำงานของมอเตอร์ ตรวจสอบสายของสว่านก่อนใช้งาน ว่าชำรุดหรือไม่ เพื่อป้องกันไฟฟ้ารั่วไหล หลังใช้งานควรถอดแยกอุปกรณ์ และใช้เช็ดทำความสะอาดด้วยน้ำมัน เพื่อป้องกันการเกิดสนิม

ไขควง วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ หลังใช้งานเช็ดทำความสะอาด แล้วเก็บใส่กล่องเครื่องมือ

ประแจ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ หลังใช้งานเช็ดทำความสะอาด แล้วเก็บใส่กล่องเครื่องมือ

ตะไบ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ ทำความสะอาดตัวกบโดยใช้แปรงปัดเศษไม้ออก ชโลมน้ำมันใบกบก่อนเก็บเข้าที่เก็บ ไม่ควรวางตะไบทับกันเพราะจะทำให้คมตะไบสึกหรอได้ง่าย

คีม วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ ไม่ควรบีบคีมแรงเกินไปเพราะจะทำให้คีมหักเช็ดทำความสะอาด หยดน้ำมันที่จุดหมุน แล้วชโลมน้ำมันหลังการใช้งาน

กรรไกร วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ หลังการใช้งานใช้น้ำสะอาดและผ้าสะอาดเช็ด เก็บใส่ปลอก
คัตเตอร์ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บ ทาน้ำมันชโลมใบมีดเอาไว้ เก็บเข้ากล่อง

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนวิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่างให้ถูกต้อง

ตอบคำถาม

ชื่อเครื่องมือ

ประเภท.....

วิธีการดูแลรักษาและการจัดเก็บ.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ประโยชน์ของการทำงานช่าง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยชน์ของการทำงานช่าง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ประโยชน์ของการทำงานช่าง

๑. ซ่อมแซมสิ่งของที่ชำรุดแล้ว ให้นำกลับมาใช้
๒. ทำให้ใช้เครื่องมือถูกต้องและเหมาะสมกับงาน
๓. ช่วยลดค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว
๔. ฝึกให้รู้จักการวางแผนการทำงาน และช่วยเหลือตนเอง
๕. มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างชิ้นงานใหม่ ๆ
๖. ช่วยประหยัดทรัพยากรให้กับประเทศชาติ

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ประโยชน์ของการทำงานช่าง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยชน์ของการทำงานช่าง
 รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพงานช่างที่ฉันอยากทำ พร้อมเขียนประโยชน์ของงานช่างชนิดนั้น

ตอบคำถาม

ชื่องานช่าง

ประโยชน์ของงานช่าง.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมของเล่น (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เรียนรู้งานช่างพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมของเล่น (๑)

รายวิชา การงานอาชีพ รหัสวิชา ง ๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ของเล่น เป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานกับเรา เมื่อเลิกเล่น ของเล่นของเราควรจะถูกดูแล บำรุงรักษาโดยการทำความสะอาดและจัดเก็บของเล่นอย่างถูกวิธี เพื่อจะได้เก็บไว้ เล่นนาน ๆ

การดูแลรักษาของเล่น หมายถึง การดูแลทำความสะอาดของเล่นอย่างถูกวิธีและ จัดเก็บให้เป็นระเบียบ เพื่อให้ของเล่นใหม่และสะอาดอยู่เสมอ และนำมาเล่นได้อยู่เสมอ หากของเล่นชำรุดก็สามารถซ่อมแซมนำกลับมาเล่นใหม่ได้ ทำให้เกิดความปลอดภัยในการ เล่นซึ่งวิธีการบำรุงรักษาของเล่น สามารถทำได้ดังนี้

๑. เล่นอย่างถูกวิธี ของเล่นแต่ละชิ้นมีรูปแบบและวิธีการเล่นแตกต่างกันไป เราจึง ควรศึกษาวิธีการเล่นของเล่นแต่ละชิ้นเพื่อเล่นได้เหมาะสม การเล่นของเล่นอย่างถูกวิธี ทำให้เกิดความปลอดภัยและช่วยยืดอายุการใช้งานของ ของเล่นได้ด้วย

๒. ทำความสะอาดของเล่น เมื่อเลิกเล่นของเล่นแล้ว ก่อนนำไปเก็บ ควรใช้ผ้า สะอาดเช็ดทำความสะอาด เพราะของเล่นบางชนิดมีเนื้ออ่อน เมื่อโดนเหงื่ออาจทำให้เกิดสนิม และทำให้ของเล่นชำรุด

๓. จัดเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบ เมื่อทำความสะอาดของเล่นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรจัดเก็บของเล่นเข้าที่ให้เป็นระเบียบ ถ้ามีกล่องก็ใส่กล่อง และไม่ควรโยนของเล่นแรง ๆ เพราะทำให้ของเล่นแตกหักเสียหาย

๔. ซ่อมแซมของเล่น หากขณะที่เล่นของเกิดชำรุด แตกหักหรือขาดเราควรซ่อมแซม ของเล่นทันที หากของเล่นเป็นไม้ พลาสติก หรือวัสดุแข็ง อาจใช้กาวตะรางช่างติดสมาน หากของเล่นเป็นผ้าฉีกขาดก็ซ่อมโดยการเย็บหรือปะ เป็นต้น

วิธีทำความสะอาดของเล่น

๑. ปิดฝุน ของเล่นที่เราเก็บไว้นานไม่ได้นำออกมาเล่น ควรนำออกมาทำความสะอาดด้วยไม้กวาดขนไก่ หรือผ้าแห้ง เพื่อปิดฝุนที่เกาะติดกับของเล่น

๒. เช็ดถู ของเล่นที่มีรอยเปื้อนอาจใช้ผ้าชุบน้ำหมาด ๆ เช็ดรอยเปื้อนออก แล้วใช้ผ้า แห้งเช็ดซ้ำอีกครั้ง

๓. ล้าง ของเล่นบางชนิดที่เล่นในสนามอาจเปื้อนโคลน เช่น ลูกบอล รถจักรยานยนต์ เป็นต้น ต้องใช้วิธีการล้างด้วยน้ำแล้วจึงเช็ดด้วยผ้าแห้งอีกครั้ง หรือนำออกมาผึ่งลมให้แห้ง

๔. การจัดเก็บของเล่น ควรจัดเก็บให้เป็นที่

การซ่อมแซมของเล่นตามกระบวนการทำงาน

การซ่อมแซมของเล่นที่หัก ของเล่นที่ทำด้วยพลาสติก หรือไม้ เมื่อเล่นไปอาจตกลงหล่นหรือชำรุดแตกหักได้ หากเกิดการชำรุดแตกหักไม่เสียหายมากนักก็สามารถซ่อมแซมของเล่นชิ้นนั้นด้วยตนเองอย่างง่าย ๆ ดังนี้

วัสดุอุปกรณ์

กาว

ขั้นตอนการซ่อมแซมของเล่น

๑. วางแผน สำรวจรอยชำรุด เตรียมเศษวัสดุที่ชำรุดและอุปกรณ์ที่ใช้ซ่อมแซม และหาวิธีซ่อมแซม

๒. การปฏิบัติ เมื่อพบร่องรอยการประสานแล้ว นำกาวตราช่างแต่ละตรง รอยหักทั้งสอง ๒ ด้าน แล้วติดวัสดุที่หักให้เข้ากันตรงรอยประสาน

๓. ตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน ว่าซ่อมแซมได้เหมือนเดิม หรือไม่ และสามารถนำกลับมาเล่นได้เหมือนเดิมหรือไม่

๔. ปรับปรุงแก้ไข หากพบว่าของเล่นยังติดกาวไม่สนิท ควรนำมาตรวจและติดกาวใหม่แล้วปล่อยให้แห้งก่อนจะนำไปเล่น

ข้อควรระวัง การใช้กาวตราช่าง ห้ามใช้มือสัมผัสกับกาวโดยตรงอาจเกิดอันตรายได้ ทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน ควรใส่ถุงมืออย่างก่อนทำงานจะช่วยป้องกันอันตรายได้

ประโยชน์ของการซ่อมแซมของเล่น

๑. ทำให้มีของเล่นไว้เล่นได้ยาวนาน ๆ
๒. ช่วยให้ประหยัดเงินในการซื้อของเล่นใหม่
๓. ช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการเล่น
๔. ช่วยสร้างนิสัยที่ดีในการเล่น

ชั้น ป.๑

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

สิ่งที่ฉันได้ทำ

ฉันทำได้ดี

ฉันทำได้บ้าง

ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. เครื่องมือช่าง	☆☆☆	☐
๒. วิธีการดูแลรักษาและจัดเก็บเครื่องมือช่าง	☆☆☆	☐
๓. ประโยชน์ของการทำงานช่าง	☆☆☆	☐
๔. การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมของเล่น (๑)	☆☆☆	☐
๕. การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมของเล่น (๒)	☆☆☆	☐

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

ชั้น ป.๑ กลางภาค

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

